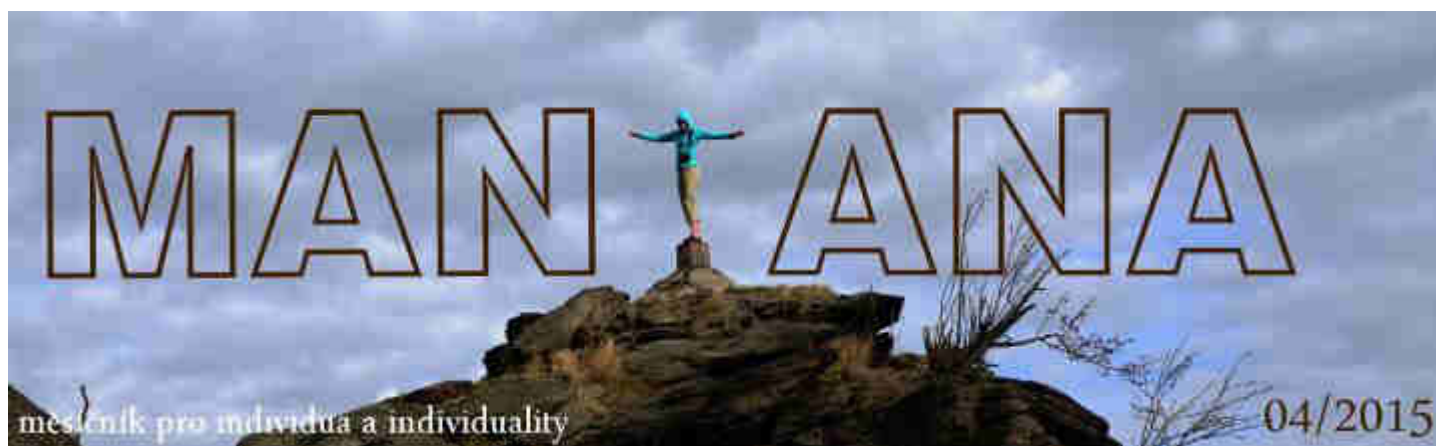

Úvodní slovo

Něco musíš mít rád

Někdo má rád auta, druhý hrady, zámky, já miluju hory. Nestydím se za to silné slovo, protože hory jsou pro mě čímsi posvátným. K horám přicházím tiše, ptám se jich, zda mi dovolí, abych na ně vylezl. Uznávám nebezpečí, které mi od nich hrozí, jejich obranu v podobě lavin, kolmých nepřístupných ploten, špatného počasí. Nezlobím se, když mě odmítají. Vážím si jich, kamarádím s nimi, chci jim rozumět.

Co mě vlastně táhne nahoru? Napadá mne: Proč lidé umísťovali sídla bohů na kopce? Člověk odjakživa toužil poznat hory, ale bál se. Teprve když v sobě strach potlačil, šel vzhůru. I malé děti, které ještě lezou po čtyřech, cosi láká vyškrábat se na židli a ještě výš. A dospělí nejsou jinačí. V Adršpachu kousek od hotelu je skalka, na kterou vystupují lidé, kteří nikdy nelezli. Proč? Vlastně jen proto, aby zakusili, jaké to je dostat se tak nezvykle vysoko, aby pocítili, jak se jim z toho zatočí hlava. Přitažlivost člověka poutá k zemi, ale on jí vzdoruje. Je v tom cosi nadpřirozeného.

Také já pod horou vždycky prožívám zvláštní pocit, jakousi tichou touhu zkusit to. Nijak zvlášť nezáleží na tom, jak je ta hora vysoká. Ať je to Sněžka nebo Mount Everest.

Úryvek z knihy Cesty a návraty (Ze života horolezce), autor Miroslav Šmíd, 2008

Petrohradské PADání 2015

Sklárna u Žihle

24. - 26. 4. 2015

Milan "Svinčo" Svinařík

Než se kdo nadál, jaro přicválalo jak splašený kůň a s ním i tradiční boulderingový hapenning v Žihelských lesích. Každoročně tam z našeho klubu jezdí početná skupina vyznavačů boulderingu nebo spíše šutroplazení, kterému se to lezení po oblých žulových balvanech nejvíce podobá. Některé věci jsou neměnné. Kromě rychlosti světla je to třeba fakt, že Letoš vyráží do skal vždy co nejdříve jak je to možné, aby si prodřel kůži na prstech jako první ze všech. A tak i letos měl už v pátek večer vylezenou hromadu boulderů a místo ukazovátku krvavou bambuli s obvazem. Nelze však opomenout též Letošovo věrnou souputnici (nebo urputnici ?) Verču, která si v plné parádě užívá všechny slasti i strasti, jež lezení s naším předsedou přináší. Já s Květou jsme

do basecampu dorazili tradičně jako poslední až v pátek večer. Kublajchán s Frýdkem, Editou a Nebíčkem dorazili pár hodin před náma a stihli si též trochu ošoupat ruce na soutěžních kamenech, které se nachází asi 20 minut chůze od tábora. Jedná se o část starého sektoru „V Průseku“ plus spousta nových balvanů v jeho okolí. Stejně jako loni pořadatelé nasvítili některé kameny halogeny a tak fanatici mohli lézt i po setmění, což však není můj případ. Dávám přednost relaxaci v táboře s kelímkáčem v ruce a hvězdama nad hlavou.

Po soumraku se postupně scházíme všichni u jednoho stolu, popíjíme, klábosíme a klepeme kosu. Ačkoliv je v táboře lidí jak na Václaváku, tak jediný kdo našel odvahu zapálit oheň, byl náš předseda, což bylo zřejmě dáno i tím, že měl hlad a potřeboval si opést buřty. Jen co první plameny osvítili potměšilé nádvoří, slezli se k nim jak mýry k lampě ostatní táborníci a vytvořili kolem ohně několikařadý neprůstupný kruh. Trochu mě překvapilo, že náš předseda, známý též jako „Leonid Iljič Všechnospálič“, si pouze opekl buřty a opustil

táborák, aniž by jedním přiložením spálil veškeré připravené dřevo, jak u něj bývá zvykem. Diskuzní kroužek jsme rozpustili něco málo před půlnocí, protože slovy Frýdka „Byla zima jak cip!“ A tak zalézáme do stanů, které každý z nás máme postavené v jiné části areálu. Například my s Květou jsme zakotvili na „německé“ louce v přední části tábora. Náš staříčkový pidistan se skromě krčí v rohu louky za hradbou obřích, německy hovořících hangárů. A tak se

cizojazyčné švito-
ření přecházející
místy v silné hale-
kání stalo proten-
tokrát naší ukoléb-
bavkou.

Ráno probíhá
všechno podle za-
jetých kolejí. Le-
toš s Verčou mizí
do terénu jako
první už kolem de-
váté. Květa a já
jsme připraveni
k odchodu chvíli
po nich, nicméně
kolegiálně čekáme

na Kublajchánovu údernou jednotku pomalého
nasazení. Mezitím dorazila Radka a to množ-
ství lidí s boulderem ji vyděsilo natolik,
že chtěla zase hned odjet, jako potom během
dne ještě několikrát. Něco po desáté se ko-
nečně naše karavana dala do pohybu, aby se o
necelou půlhodinu zasekla u stánku firmy
Ocūn, kde půjčují lezečky na vyzkoušení na
boulderech. Ale to už jsme naštěstí v lese
mezi soutěžními balvany a já už očima vyhlí-
žím kam se vrtnout. Všechny kameny jsou
totiž doslova obsypané lezci tak, že to připomíná
mraveniště. Zatímco Kublajchán a spol si
zkouší lezečky, tak Radka si zde odbývá svůj
druhý socifobický šok. Hned u prvních kamenů
potkáváme Letoš s Verčou a tak jsme na
chvíli v kompletní sestavě. Netrvá dlouho a
spolu s ostatními „mravenci“ se hemžíme po
balvanech nahoru a dolu jak o život. Když už
zmiňuji ten život, tak pěkný boj o holečka a
následnou supertlamu ze čtyř metrů předvedl
Letoš na prémiovém hajbólu „Srdce boulder-
isty 6B“. Ve výlezu dostal šicí stroj a klepal
se tam tak dlouho, až udrolil krystaly pod no-
hama a vyšuměl. Cestou dolu si brknul kole-
nem a to ho otočilo na záda. Naštěstí dole by-
la hromada boulderematek a chytačů, takže si
odnesl jen „silný zážitek“. Během dne se pak

na tomto hajbólu událo více dramát tohoto
typu, neboť každý kdo to vylezl, měl šanci do-
stat v tombole nové lezečky od firmy Tenaya.
Stejně urputně jako Letoš na výše uvedeném
hajbólu jsem se já zahryzl do krystalů jedné
nevysoké leč na pohled krásné plotýnky
„Písmenková polívka 5C“. Je to přesně ten typ
cesty, kde zdání klame. Člověk hledí na vrcho-
lovou hranu, která se zdá ze země na dosah
ruky a říká si, že stačí krok nebo dva a bude
to doma. Jenže ouha! Jenom se postavit do
plotýnky na sotva zřetelné krystaly je peklo
s rovnováhou, natož udělat zdvih. Rajbáky mi
nejdou, ale o to víc mě baví. A tak se v tom
opakovaně hoblují a postupně se ke mě přidá-
vají další a další, až se v jednu chvíli vytvořila
fronta jak na Klášterecký poště. Když jsem

jsme zbytek kůže ve vypečených drolivých rajbácích. Člověk musel bojovat i ve dvojkách, aby se „nesklouznul“ po hubě dolů. Čtyřky tohoto typu byly na hranici našich možností. Spolu s námi se o tyto skvosty pokoušeli ještě dva kluci s holkou, kteří původně pod těmito kameny svačili a kterým jsme se tam neomaleně nacpali. Tak jsme společně vytvořili jeden velký padající tým a postupně jsme záludnosti tohoto kamenu úspěšně zvládli. Tím pro některé z nás aktivní účast na PADání skončila. Balíme fídlátka a společně s Květou, Radkou a Frýdkem opouštíme bojiště. Slíbil jsem Frýdkovi, že mu ukážu nejhezčí kameny Žihelska a tak jdeme procházkou na přírodní památku Viklany, což je skupina balvanů – viklanů, které nemají u nás a možná ani ve střední Evropě obdoby. Po krátké exkurzi a svačině se vracíme zpět do basecampu na společenskou část programu. Tu jsme zahájili v hospodě nad sklenicí piva. Postupně jsme se tam slezli všichni a bylo opět veselo. Zejména

však po půl hodině marného boje viděl, jak jedna údajná „nelezkyně“ ve svátečním outfitu s půjčenými lezečkami přebalancovala to krystalové nic, tak jsem hodil ručník do ringu a šel se ztrapňovat někam jinač. Naší další štací se stal balvan Kosatka, kde bylo o poznání mnohem méně lidí, což ocenila nejenom Radka, ale my všichni. Navíc sem svítí i slunce, takže je to takové optimističtější prostředí než ty předchozí stinné sektory. Bouldry na Kosatku jsou vesměs pěkné logické linky a každý z nás si tu našel něco, na čem se vyřádl, k čemuž přispěla i dle mého názoru rozkolísaná klasifikace. A tak jsme z údolí přeběhli s prstem v nose stupeň 6B abysme v zápětí z náhorní strany potili krev ve 4+. Ale tak už to na bouldrech často bývá a není třeba si z toho dělat hlavu. Hlavní je to, že je sranda. A té bylo čím dál víc, jak nám ubývaly síly. Naše poslední bitva vzplála na kameni Kryl. Byl to takový náš malý Armagedon. Orvali

když Nebíčko vyprávěl sprostý vtíp o buzerantech, tak to bylo haló. Mezitím začala v basecampu hrát muzika. Radka s Editou odjely domů, my ostatní se přesunuli do areálu. Postáváme s Květou v davu před pódiem a potkáváme různé známé jako např. Dundyho s Helčou, Toníka Pultarů, Zástíka a několik dalších lidí, které znám jen od vidění. Hudebním překvapením je pro mě Petr Resch, který hraje na housle společně s country kapelou. Po skončení její produkce však rychle přepíná do role moderátora a vyhláší vítěze jednotlivých kategorií a následně i očekávanou tombolu. Na rozdíl od loňska však naše skupina nezaznamenala letos v tombole ani jedinou výhru. Country kapelu po tombole vystřídal kapela jiného žánru. Byl to takový mix funky, rock a metalu. Ale to už jsem poslouchal z poza stanové cely společně s Květou. Vůbec nejhezčí muzika byla půlnoční zpívaná od ohně. K nám do stanu na druhé straně areálu bylo krásně slyšet každý tón. A že bylo co poslouchat. Kytarista byl evidentně při chuti, neboť sotva dohrál jednu píseň, už začínal druhou. K tomu ho doprovázel sborový zpěv, buben a snad i housle jsme zaslechli. Jestli mě paměť neklame, tak tohle skalní jádro vy-

drželo zpívat až do tří do rána. Tomu říkám uko-lébavka podle mého gusta.

Nedělní ráno nás vítá deštěm. Mé chmury o balení mokrého stanu však zahání slunce, které po deváté vykuklo a obrátilo stav počasí ve svůj prospěch. A tak po snídani balíme suchý stan a chystáme

se k odjezdu. Už to vypadá, že pojedeme rovnou domů, ale náš předseda zapůsobil svým šarmem a přesvědčil Květu ke krátké návštěvě nedalekého sektoru Skříň, který je při cestě domů. Tentokrát na Kublajchánův spící cirkus nečekáme a jedeme rovnou za Letošem a Verčou. Za námi tam pak dorazil ještě Zástík s mladýma holkama z kroužku. S Letošem, Verčou a Květou se rozlézáme na prvních kamenech, které jsou na ráně a není to po včerejšku nic moc. Prsty bolí a navíc lehce zavlhlé lišejníkové výlezy kloužou. A tak ke slovu přichází kartáč. Nakonec se daří jak mě tak Květě nejtěžší přelez víkendu, což je krásná tečka na závěr. Jelikož se má v nejlepším přestat, tak to s Květuš definitivně balíme a jdeme se ještě na chvíli vyslunit na paseku a pak už hajdy trajdy domů vstřebat dojmy a zážitky z vylezených a napadáných metrů.

LdS

Účastníci z řad Horoklubu a jeho příznivců:
Letoš, Verča, Svinčo, Květuška, Frýdek, Místek, Kublajchán, Nebe, Edit, Radka, Zástík and his girls, Ríša, Toník, Hyksík, Jůlinka,...

Jubileumsgrat

16. - 18. 3. 2015

Ludvík Kostka

Již se nedalo déle čekat. Termín byl daný. Chuť do hor velká. Nač otálet. Počasí jakž-takž.

16. 3. 2015 v 16h přejíždím k Honzovi. Hned nasedáme. Jedeme směr GAPA. Cílem je nejvyšší hora Německa Zugspitze 2962 mnm.

Cesta utekla rychle. Na parkovišti jsme jediné auto. Ještě něco naspat. Ráno. Balíme se

úsporně. Přibývá turistů. Druhou lanovkou nahoru. Natáčíme na kameru. Začíná náš přechod. Zapínám hodinky. Na mobilu mapku o pohybu. Počasí pod mrakem. Nemá sněžit. Z vrcholu sestupujeme po hřebeni. Místy fakt široký jen na pohory. Je pocukrováno. Fotíme

se. Z turistů dnes nejde asi nikdo na hřeben. Honza už tu v létě byl. Já ne. Dáváme bacha na převěje. Postupujeme svižně. Sólo. Jedno místo musíme slanit. To už je kolem 12h. Ještě dvě a budeme snad u bivaku. Přelézáme stěnky vysoké i menší. 14h - po 5h červená bouda. Jídlo. Odpočinek. Zevlování. Vaření. Spánek. Západ slunce. Noční fotky městeček. Opět spaní. Nikdo k nám nedorazil. Ráno. Klídek. Nošení sněhu. Pití. To nejdůležitější. Odcházíme odlehčení o nějaké jídlo. Už od rána svítí sluníčko. Má sílu. Lepí se sníh na mačky. Oboucháváme. Poté co jsme obešli vlevo velký skalní masiv, nás čeká výstup na vrchol Alpspitz 2628. Po třech hodinách. Spousta ski-alpinistů je kolem. Děláme fotky. Za žebro dáváme čokotyčku. Běžíme rozbředlým sněhem dolů. Spíše jdeme. Místy couvám. Expozice je úžasná. Na stanici lanovky odpočinek. Pohoda. Dole již jen vláček. A hurá domu.

Rekapitulace: Přechod Zugspitze na Alpspitz

Čas: 8h

Km: 7km

Bivak jeden

Převýšení: hodně

Účastníci: Honza Žizka, Ludvík Kostka

Mládež na lezecké stěně Horoklubu na gymnáziu v Kadani

Bohouš Dvořák

Po nějaké době máme v Kadani zase asi 13 ... náctiletých „horolezčat“.

To je na zaplnění lezecké stěny tak akorát. Přes zimu se naučila spoustu základních

dovedností, takže jsou již schopna, lze se na ně spolehnout, sama se odjistit. Samozřejmě jistí ve dvojici a lezec leze „na rybu“, my starší říkáme „na couru“.

Znalost navázání se na lano a dodržování vzájemné kontroly a bezpečnosti patří k věci, takže to všichni dodržují. Již se z nich vyčleňují schopnější, většinou ti starší (všichni mají do 15ti let), kteří jsou již schopni vyvést cestu. Ale 1. expresku jim procvakneme a je jistíme zásadně my dospělí. Jsem rád, že mají stálou chuť se zlepšovat, a že neuvízla „na

mrtvém bodě“ - tj. na třech lehkých cestách v tzv. profilu U. Již se snaží i v levé polovině stěny.

Po dohodě s mými dospělými pomocníky z Horoklubu, Radkou, Mírou, Pétou a Honzou, je v dubnu „protáhneme“ těmi lehčími cestami v Perštejně, kam budeme jezdit vždy ve

čtvrtek, s tím, že se poleze od 16,00 do 19,00hod. Bude letní čas. Já jako důchodce tam zajedu o 1-2hod. dříve a mohu již do cest připravit lana. Tam polezou vždy na druhém konci. S případnými problémy „nahoře“ mi pomohou již zmínění kamarádi z Horoklubu. Mladí se budou učit, že lezení na „sportovkách“ ve skalách je jiné než na umělé stěně, a že je třeba získávat další vědomosti a znalosti.

Díky všem, kteří nám pomáhají.

B. Dvořák

ved. Horokroužku a správce stěny

Ze Svinčovo emailu ...

22. 4. 2015

Zdarec ve spolek,

trochu jsem si zaškodil s pilkou a lezečkama v ostrovském rajónu a odplevelil jsem jeden solitér. :) Posílám kvíz typu: „Najdi sedm rozdílů“.

M

PS:

Údernická báseň OVK

Fiskars pilky máme,

stromy prořezáme,

skály vyčistíme,

v tom si lebedíme,

lepší než-li lezení,

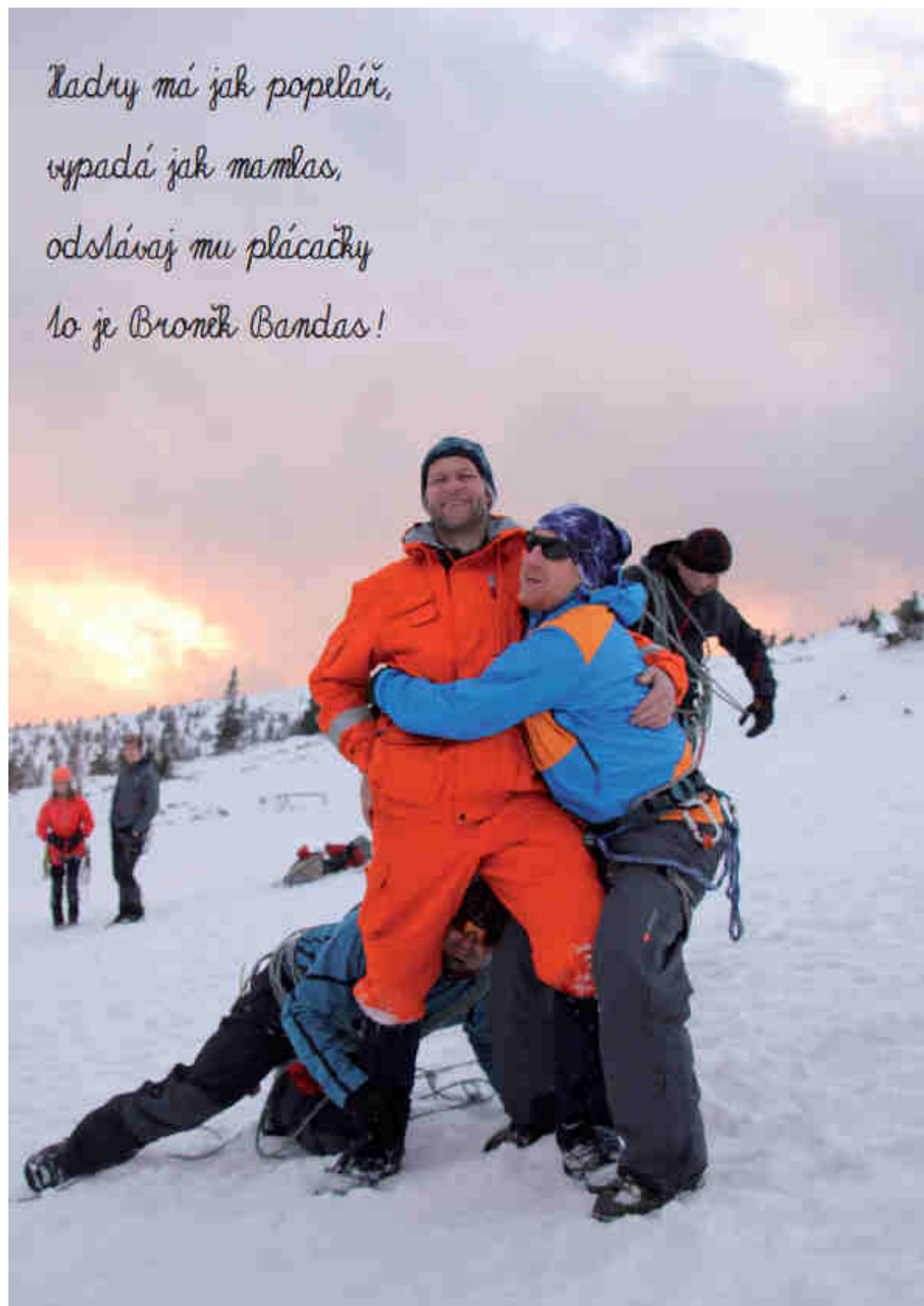
je přeci skal čištění.

Právě - Svinčovo poutky

Horoklubácká poezie ...

To, že sdružování se v kolektivu není jen o lezení a předávání si zkušeností, ale i o tvořivosti a vzájemné úctě dokazuje se svým dílkem Tomáš "Dick" Urbanec ...

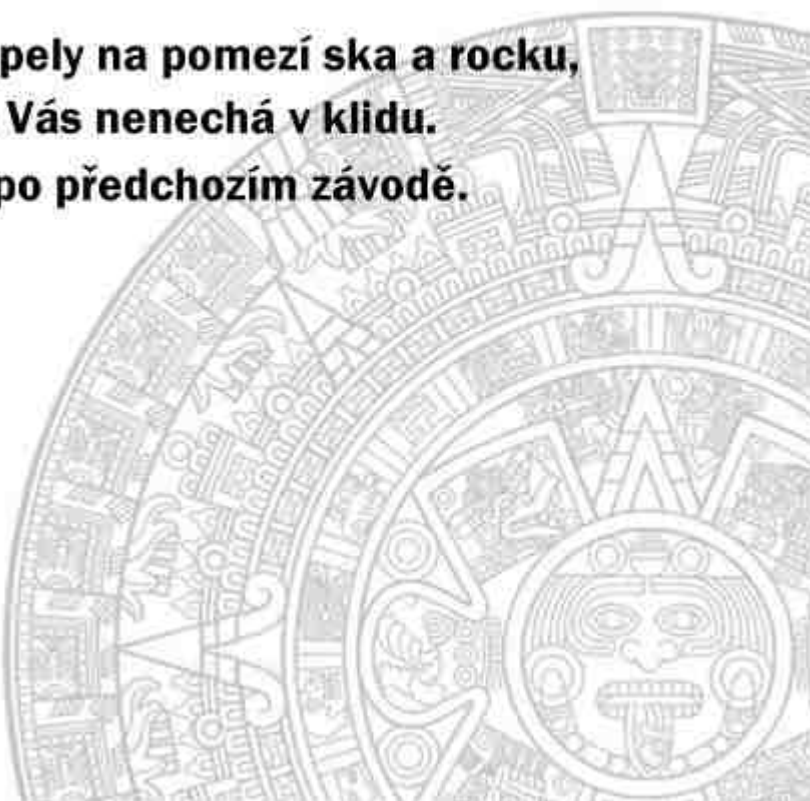
Květen 2015

**29. 5. 17:00 - 21:00 Bouldering
Session 9**

- **Závod v boulderingu ze série LEZECKÁ ARÉNA JIRKOV BOULDERING SESSION.**
- **Více na www.lezecka-arena.cz.**

29. 5. 20:30 Definitivní ententýk

- **Koncert kapely na pomezí ska a rocku, jejíž hudba Vás nenechá v klidu.**
- **Afterparty po předchozím závodě.**

Co kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v měsíci březnu (zbytek z předešlého měsíce) a dubnu

Pavel "Párek" Suchopárek

Březen

- 16.3. Rost'a s Alicí. Na lyžích sjíždíme krušnou horu naši, však slunce mění sníh v bílou kaši.
- 17.3. Rost'a s Alicí. Běžkaříme na Dlouhé louce. Pauzy ve stopě napsaly morseovkou vzkaz, zahod'te prkýnka, vytáhněte kola zas.
- 18.3. Rost'a s Alicí. Vytáhli jsme kola, leč hola! Pod Křimovem říkaly ledy v cestě, že na kola je brzy ještě. A tak si vyber, do pr....!

Duben

- 3.4. Vydátne nové sněhové nadílky využívá Párek a vydává se šlapat (stopy) v okolí **Zákoutí**.
- 4.4. Vlastních vyšlapaných stop používá Párek se ženou mezi **Zákoutím a Lesnou**. Idylka.
Na **Petráči** působí poměrně velká skupina ve složení Blagodanič, Renča, Verča, Nebíčko, Venca, Edita a Kubla.
Závodní kolotoč se rozjíždí a druhý závod sezóny je **Český pohár v Lomnici** nad Popelkou, kde si Martin Jech dolézá pro 2. místo mezi muži.
- 6.4. Závěrečnou letošní a zároveň **Velikonoční vyjížd'ku** na běžkách podniká Párek se Zuzkou a Natkou. Místy již po trávě.
Bouldering ve vánici na **Goethovkách** provozuje mi(ni)str Svinařík.
- 7.4. Běžná kontrola vrcholovek, prořezání náletů a částečný úklid smetiště na skalách u **Mezihoří**.
Párek
- 8.4. Zakreslení a zaměření lomů u **Benaru** provádí Párek s marnými pokusy o zlezení nádherně rozrušené skály. Úklid nekonečného smetiště od sídlištní verbeže.
- 9.4. Párek pracuje se spáročističem, drátákem a dalšími pomůckami na **Hasištejně**, kam doráží na kole.
V **Perštejně** probíhá letošní první horokroužek venku pod širým nebem. Mimo děcek se účastní Bohouš, Letoš, Radana, Bandasky, manželé Svinaříkovi, Míra Sedlář s havěťí a další.
Rost'a - ve čtvrtek po "nočce", řádí s Ludvou na **Kočce**.
- 11.4. Na Šamanovi na **Jedláku** vycucává lahůdky Blagodanič Exkursič s Renulií a Dickem. Odtud exkurse pokračuje na Vlad'ulinu vyhlídku, Kraví skály, Jižní věž a závěrečný večůrek se Svinčáky.
Jihočeské **Domoradice** navštěvují Forest Kostkatej se Švagrem Pet'ou.

- Manželé Svinaříkovi podnikají bouldervandr podél **Bočského potoka** (komplet Bludného kame-
ne, zhodnocení nové skalky Jarní masív, horezdar na Poustevníčku)
- 12.4. Mistr Svinařík s harémem působí na **Mezihořské plotně** a kompletuje ji včetně zapeklité Kou-
zelné babičky.
Blagodanič Vkrasojízděpokračilič opět s Dickem dávají dvě klouzačky na **Špičáku** a poté cvičí
nervy na **Zlatníku**.
- 14.4. Některé Perly na Kajmance v **Telšském údolí** obskakuje Párek a o některé se jen pokouší.
Rost'a s Alicí na Valašsku. Testujeme **Čertovy skály**, a tak hrubý písek a "svinčské " chyty,
odíraj nám kůži svými břity.
- 16.4. Výstup s kolem na zádech a po kolena ve sněhu na **Smrk** (1276 m) v Beskydech podniká Párek.
Kubla s Blaggoliničem vyměnili Bořeň za Kraví skály na **Jedláku** a dobře udělali, neb Kotlový
pilíř je lahůdka nejvybranější.
Pravidelného **Perštejna s Horokroužkem** se účastní mi(ni)str Svinařík, Radůza, Míra Sedlář a
jeho havěť a Bohouš s mládeží.
- 18.4. Druhý a poslední nominační závod **Českého poháru mládeže** se koná ve Svitavách. Martin
Jech zde vítězí, čímž si zajišťuje místo v reprezentaci mládeže.
Pstruží - čistka a bouldering na šutrech na pasece. Vzniklo pár typických Mekyovek. (Květuš a
Mi(ni)str Svinařík)
Jarní metodika v **Perštejně**.
- 19.4. Tradiční jarní bouldrové skotačení na **Mlýňáku** v komorní sestavě (Svinčo s famílií, Radůza
s Ondrou)
- 20.4. Forest Ludvik s Rost'ou polézají na **Kateřinské stěně** pod Rýzmburkem a dále na **Salesiovce**.
- 21.4. První písek tráví Kubla s Blagodaničem Poziměselogickytrochubojíčem v **Rájci**.
- 22.4. Vrcholu **Chopoku** v Nízkých Tatrách dosahuje Párek a po hřebeni si užívá krásné zimní počasí
směrem k Ďumbiálu.
Na skalách pod silnicí v **Tisé** pokračuje ve spanilé pískařské jízdě Blahoslav Kluců s Lubošem
Třebou.
- 23.4. Tradičního **Horokroužku v Perštejně** se účastní tentokrát Bohoušovo chovanci, Radůza, Kvě-
tomila a Ot'ák.
24. - 26.6. Vydatná část Horoklubu reprezentuje na **Petrohradském padání**. Jmenovitě např. Letoš, Ver-
ča, Kublajchán, Editka, Frýdek, Nebe, Hyksík, Jůlinka, Ricardo, Zástík s mládeží, Květuš a
Svinčo)
Všichni sbírají a i většina leze na Odpadkyádě v Tisé (Jírovci, Bandasky, Atomovci, Blagoda-
novci). Easy zapíjel se svojí "mexickou" bandou svobodu, ztratil foťák, nůž, kaktus, ale držel
se důstojně :).
- 27.4. Skorokomplet Skal u cesty na **Hasištejně** provádí Ludvik alias Forest.
- 29.4. V Rübenau tvoří tvořítka Blagodanič s Letošičem.